

ΕΤΟΣ Α'.
ΑΡΙΘ. 5.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1868,

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
» ἑκαστ. φύλ. » 5

ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ἡ Ἀμερικὴ εἶναι μεγάλη Ἡπειρος καὶ ἀποτελεῖ ἑμὸς μὲ ἀναριθμήτους νήσους τὸ δοτικὸν ἡμισφαίριον, εἴτε τὸ ἡμισυ μέρος τῆς ὅλης ἐπιφανείας τῆς γῆς.

Ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ 1497 ἀπὸ τὸν Γενουίνσιον Χριστόφορον Κολόμβον, ὁ ὁποῖος πρῶτος ἐφαντάσθη, ὅτι ἡμπόρει τις ταξειδεύων πρὸς δυσμὰς νὰ φθάσῃ εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας εὐκολώτερα καὶ συντομώτερα παρὰ διὰ τῆς συνήθους ὁδοῦ, διὰ τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καλῆς Ἑλπίδος· διὰ τοῦτο καὶ τὰς πρώτας νήσους, τὰς ὁποίας ἀνεκάλυψεν, ὠνόμασε Δυτικὰς Ἰνδίας καὶ τοὺς αὐτόχθονας Ἰνδοὺς, τὸ δὲ ὄνομα ἀμερικανὸς ἰνδὸς σημαίνει ἕκτοτε τὸν αὐτόχθονα καὶ οὐχὶ τὸν μέτοικον.

Ὑπάρχει συνήθεια ἁδικὸς καὶ κακίστη, ἡ ὁποία ἐξακολουθεῖ δυστυχῶς ἀκόμη καὶ τώρα, ὅταν τὰ πλοῖα κάνοντες ἰσχυροῦ ἔθνους ἀνακαλύψωσι κάμιναν νῆσον ἢ χώραν, ἡ ὁποία δὲν ἦτο γνωστὴ ἕως τότε, νὰ τὴν ἰδιοποιῶνται ἐν ὀνόματι τοῦ βασιλέως ἢ τῆς Κυβερνήσεώς των!

Τοῦτο συνέβη καὶ εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Κολόμβου· ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἰσπανίας, οἱ ὁποῖοι ἔκαμαν τὰ ἔξοδα διὰ τὸ μυθῶδες ἐκεῖνο ταξίδιον, ἐθεώρησαν ὡς ἰδικὰς των, καὶ πραγματικῶς καθεῖξαν στρατιωτικῶς ὅλας τὰς χώρας, ὅσας ἀνεκάλυψεν ὁ Κολόμβος καὶ ἄλλοι, τοὺς ὁποίους κατόπιν ἀπέστειλαν πρὸς τοῦτο. Τὸ παράδειγμα τῆς Ἰσπανίας ἐμιμήθησαν κατόπιν ἡ Πορτογαλλία, ἡ Ὁλλανδία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, ὥστε εἰς ὀλίγα ἔτη ὅλαι αἱ νῆσοι αἱ καίμεναι εἰς τὰ ἀνατολικά παραλία τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ὁλόκληρος ἡ Ἀμερικανικὴ Ἡπειρος ἔγειναν κτήμα, τῷ δικαίωματι ἐννοεῖται οὐχὶ τοῦ δικαίου ἀλ-

λὰ τῆς μαχαίρας, τῶν πολιτισμένων καὶ χριστιανῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης!

Οἱ δυστυχεῖς αὐτόχθονες, οἱ ὁποῖοι κατ' ἀρχὰς ἐδέχθησαν τοὺς Εὐρωπαίους μετὰ χαρὰς ὡς ἀνώτερα ὄντα, καὶ σχεδὸν τοὺς ἐπροσκύνουν, ἔμαθαν μετ' ὀλίγον ἐκ πικρᾶς πείρας ὅτι οἱ λευκοὶ ἐκεῖνοι νεοφερμένοι ἦσαν ἄρπαγες καὶ ὄχι θεοί.

Τοιοιτοτρόπως λοιπὸν ὅλη ἡ Νότιος Ἀμερικὴ, αἱ περισσότεραι ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Μεξικανικοῦ κόλπου, αἱ ὁποῖαι διατηροῦσιν εἰσέτι τὸ ὄνομα Δυτικαὶ Ἰνδαί, ἡ χώρα τοῦ Μεξικοῦ καὶ μέρος τῆς χώρας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἤδη μέρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κατελήφθησαν ὑπὸ τῶν Ἰσπανῶν καὶ Πορτογάλων. Τὸ κέντρον τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, τὸ ὁποῖον ἤδη σχηματίζει τὴν μεγάλην Δημοκρατείαν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους· τὸ πρὸς βορρᾶν αὐτοῦ καὶ ἰδίως τὸ Καναδά ἀπὸ τοὺς Γάλλους, καὶ τὸ ἔτι βορειότερον ἀπὸ τοὺς Ρώσους, καὶ ἤρχισαν νὰ τυραννῶσι καὶ νὰ κακομεταχειρίζωνται τοὺς δυστυχεῖς αὐτόχθονας· νὰ τοὺς ἀρπάζουν τὰς γαίας των καὶ νὰ τοὺς ἀναγκάζουν νὰ τοὺς δουλεύουν ὥσάν νὰ ἦσαν σκλάβοι των.

Ἐφάναξαν οἱ δυστυχεῖς, ὑπέμειναν καὶ τελευταῖον ἠναγκάσθησαν νὰ καταφύγουν εἰς τὰ ὅπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ἰδιοκτησίας, τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας των, ἀλλὰ τὰ θανατηφόρα ὅπλα καὶ ἡ στρατιωτικὴ γύμνασις τῶν εὐρωπαϊῶν τελευταῖον ὑπερίσχυσαν καὶ οἱ ἐναπολειφθέντες ἠναγκάσθησαν νὰ ὑποκύψωσιν εἰς τὸν ζυγόν.

Τὰς ἀδίκους ταύτας κατακτήσεις ἐζήτησαν καὶ ζητοῦν νὰ δικαιολογήσουν μερικοὶ, λέγοντες, ὅτι ἐπειδὴ οἱ κάτοικοι τῶν τοιούτων χωρῶν εἶναι ἄγριοι, εἶναι βάρβαροι, εἶναι ἀνθρωποφάγοι, εἶναι διὰ τὸ καλὸν των νὰ τεθῶν ὑποκάτω ἀπὸ μίαν πολιτισμένην καὶ χριστια-

νικήν Κυβέρνησιν καὶ νὰ μάθουν νὰ ζοῦν ὡς λογικά ὄντα καὶ ὄχι ὡς κτήνη.

Αὐτόχθονες Ἀμερικανοί.

Ἄν τῶ ὄντι οἱ τοιοῦτοι ἐπιθυμοῦν τὸ καλὸν τῶν ἀγρίων ἀνθρώπων, ἔχρυν πολλὰ ἄλλα μέσα καταλλήλότερα παρὰ τὴν βίαν, παρὰ τὴν σπάθην καὶ τὸν σίδηρον. Ἐμποροῦν νὰ σταίλουν ἱεροκήρυκας, διδασκάλους, τεχνίτας καὶ οὕτω νὰ τοὺς φωτίσουν καὶ τοὺς πολιτίσουν. Ἄλλ' οἱ κατακτεταὶ ἀγαποῦν πάντοτε ὄχι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ τὴν χώραν καὶ τὰ χρήματά των, καὶ μεταχειρίζονται μόνον τὴν θρησκείαν καὶ τὸν πολιτισμὸν διὰ νὰ σκεπάσουν τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ ἀδικίαν των.

Ἄς μὴ νομίσουν ὅμως οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται, ὅτι δὲν ὑπῆρξαν καὶ ἄνθρωποι εὐσεβεῖς, οἱ ὅποιοι κατέχριναν τὰς κατακτήσεις ταύτας. Ἠγέρθησαν τότε, καθὼς ἐγείρονται τώρα, πολλαὶ φωναὶ ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' αἱ φωναὶ τῶν ἦσαν φωναὶ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἥ κατεπνίγοντο ἀπὸ τὸν χεῖμαρρον τῆς ἰδιοτελείας καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Θεὸς μετεχειρίσθη καὶ μεταχειρίζεται τὴν κακίαν ταύτην τῶν ἀνθρώπων πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος, ἀλλὰ τοῦτο δὲν χρεωστεῖται εἰς αὐτοὺς, ἀλλ' εἰς τὴν ἀγαθότητα καὶ φιλανθρωπίαν του.

Ἐλπίζομεν ὅτι ὅλοι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφ. τῶν Παίδ. δὲν θὰ λησμονήσουν ποτὲ τὰ χρυσᾶ λόγια τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, «Ὅ,τι σὺ μισεῖς, μὴ τὸ κάμης εἰς ἄλλον,» καὶ «Ὅ,τι θέλεις νὰ σὲ κάμουν οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι κάμνε καὶ σὺ τοῦτο εἰς αὐτούς.»

Εἰς τὸ ἐπόμενον φύλλον θὰ προσθέσωμεν ὀλίγα ἀκόμη περὶ Ἀμερικῆς.

ΤΙΜΑΤΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΣΑΣ.

Παιδίον τι, ἐξελθὼν δρομαίως ἀπὸ μίαν οἰκίαν, ἔπε-

σεν ἐπάνω μου καὶ ὀλίγον ἔλειψε νὰ μὲ ρίψῃ κατὰ γῆς· κατόπιν του ἔτρεχε γυνὴ κατὰ τὸ φαινόμενον θυμωμένη μὲ βράβδον εἰς τὴν χεῖρά της. Ἡ σκηνὴ αὕτη μοῦ ἐκίνησε τὴν περιέργειαν καὶ ἠρώτησα τί ἔτρεχε· μὲ λύπην δὲ ἔμαθα ὅτι τὸ παιδίον ἐκεῖνο ἦτο υἱὸς τῆς γυναικὸς καὶ ὅτι ὀργισθὲν εἶχε τὴν κτυπήσει.

Τοιαῦτα τέκνα οὐδέποτε θέλουν εὐημερῆσαι, διότι ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ θὰ εἶναι ἐπάνω των. «Τίμα τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα σου, διὰ νὰ γένης μακροχρόνιος καὶ διὰ νὰ εὐημερῇς ἐπὶ τῆς γῆς» κ.τ.λ. λέγει ὁ Θεὸς εἰς τὸν νόμον του. (Δευτερονόμιον ἐ. 16.)

Ὁ Γεώργιος Οὐασινγκτὼν, τοῦ ὁποῦ τοῦ ὀνόματι εἶναι ἐνδοξὸν καθ' ὅλον τὸν κόσμον διὰ τὴν τιμιότητα, τὴν εὐσεβείαν καὶ τὰ λαοσωτήρια ἀνδραγαθήματά του, ἐσέβετο καὶ ἡγάπα τοὺς γονεῖς του ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας. Μίαν φορὰν, ἐνῷ ἦτο ἀκόμη νέος, ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ ὡς δόκιμος ἐπὶ πολεμικοῦ πλοίου. Ἡ ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως ἔφθασε, τὸ δὲ πλοῖον ἵστατο ἠγκυροβολημένον πλησίον τῆς οἰκίας τοῦ πατρὸς του· ἡ λέμβος, ἡ ὁποία ἔμελλε νὰ τὸν παραλάβῃ, ἦτο ἤδη εἰς τὴν ἀποβάθραν, τὸ κιβώτιον του ἐτέθη ἐντὸς αὐτῆς καὶ οἱ ναῦται περιέμενον τὴν ἔλευσίν του διὰ νὰ ἐπαλέθωσιν εἰς τὸ πλοῖον.

Ὁ Οὐασινγκτὼν, ὡς καλὸς υἱὸς, ὕπῃγε νὰ ἀποχαιρέτησιν τὴν μητέρα του· εὐρὼν δ' αὐτὴν κλαίουσαν καὶ κατατεθλιμμένην, εἶπεν ἀμέσως εἰς τὸν ὑπηρέτην νὰ εἰπῇ εἰς τοὺς ναύτας νὰ ἐκβάλουν ἔξω τὸ κιβώτιόν του, καὶ νὰ ἀπέλθουν· «διότι, — εἶπεν, — οὐδέποτε θὰ ἀποφασίσω νὰ πράξω τι, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ θλίψῃ τὴν μητέρα μου.»

Ἡ μήτηρ του ἰδοῦσα τὴν φιλοστοργίαν τοῦ υἱοῦ της καὶ τὴν ἀπόφασίν του εἶπε, «Γεώργιε, ὁ Θεὸς ὑπόσχεται νὰ εὐλογῇ τὸς ἀγαπῶντας τοὺς γονεῖς των, καὶ πιστεύω ὅτι θέλει εὐλογῇ καὶ σέ.»

Ἀρχιεπίσκοπός τις τῆς Ἀγγλίας, Ἰωάννης Τίλοτσον ὀνομαζόμενος, κατήγετο ἀπὸ ταπεινὴν μὲν ἀλλ' ἐντιμὸν οἰκογένειαν. Συνέβη δέ ποτε νὰ ὑπάγῃ ὁ πατὴρ του εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ νὰ ἐρωτήσῃ ἓνα ἀπὸ τοὺς ὑπηρέτας, ἂν ὁ Ἰωάννης, ἐννοῶν τὸν ἐπίσκοπον, ἦτο μέσῳ. Ὁ ὑπηρέτης μὴ γνωρίζων αὐτὸν, ἐθεώρησε τὴν ἀπλὴν ταύτην ἐρώτησίν του ὡς προσβολὴν κατὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ ἐδίωξε τὸν γέροντα ἐκ τῆς οἰκίας. Ἀλλ' ὁ Ἐπίσκοπος εὐρεθεὶς κατὰ σύμπτωσιν ἐκεῖ πλησίον, ἐφώναξεν, «Αὐτὸς εἶναι ὁ πατὴρ μου καὶ τρέξας ἐγονάτισεν ἐνώπιόν του καὶ ἐζήτην τὴν εὐχὴν του. Ἡ ὑψηλὴ θέσις, εἰς τὴν ὁποίαν εἶχε φθάσει, δὲν ἀφῆρσεν ἀπὸ τὸν Ἰωάννην τὴν πρὸς τοὺς γονεῖς του ἀγάπην καὶ σεβασμὸν.

Ὁ Μέγας Φρεδερίκος εὐρὼν ποτε τὸν μικρόν του